

## عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین شادکامی و اهمال کاری تحصیلی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهر شهرکرد

## محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی علوم شناخت و تعلیم و تربیت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

## نویسندگان:

مینژه کاوه قهفرخی - استاد یار گروه مشاوره و روانشناسی دانشگاه شهرکرد

الهام ریسی سرتشنیزی - دانشجوی کارشناسی رشته روانشناسی، دانشگاه شهرکرد

## خلاصه مقاله:

اهمالکاری تحصیلی از مشکلات شایع در بین دانش آموزان و از اصلی ترین عوامل شکست درمورد عوامل مرتبط با یادگیری است. لذا هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر شادکامی بر اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهر شهرکرد بود. روش پژوهش از نوع همبستگی و جامعه آماری آن شامل کلیه ی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه مشغول به تحصیل در سال تحصیلی 97B98 شهر شهرکرد بود. تعداد 210 نفر از بین اعضای این جامعه به روش خوشه ای تصادفی به عنوان نمونه انتخاب شد. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش نیز، پرسشنامه های اهمالکاری تحصیلی سولومون و راثلوم و شادکامی آکسفورد بود و در نهایت داده ها به روش همبستگی پیرسون از طریق نرم افزار SPSS مورد تجزیه - تحلیل قرار گرفت. همبستگی پیرسون نشان داد ضریب همبستگی بین شادکامی و اهمالکاری تحصیلی - 0,45 است که از لحاظ آماری در سطح 0,05 معنادار بوده و درمورد خرده مقیاس های آماده شدن برای تکلیف، آماده شدن برای امتحانات و آماده شدن برای مقاله نیز به ترتیب ضرایب همبستگی - 0,50 ، - 0,41 و 0,12 به دست آمد که دو مورد اول از لحاظ آماری در سطح 0,05 معنادار ولی مورد سوم از لحاظ آماری معنادار نبود. به طور کلی میتوان گفت ، شادکامی بر اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهر شهرکرد نقش موثر داشته است. بدین معنی که هرچقدر دانش آموز احساس شادکامی بیشتری داشته، میزان اهمالکاری تحصیلی او نیز، کمتر برآورد شده است.

## کلمات کلیدی:

شادکامی، اهمالکاری تحصیلی، دانش آموزان دختر

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142827>

